

Εγώ κι Εσύ Μαζί

Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα της Διεθνούς Αμνηστίας για την
Εκπαίδευση στα Ανθρώπινα Δικαιώματα

Εγώ κι Εσύ Μαζί Διαφορετικοί, Ίσοι/ες και Αγαπημένοι/ες

Εγώ κι Εσύ Μαζί και ο τόπος μας

Εγώ κι Εσύ Μαζί με τους Πρόσφυγες όλης της γης

Εγώ κι Εσύ Μαζί με το Σώμα μας

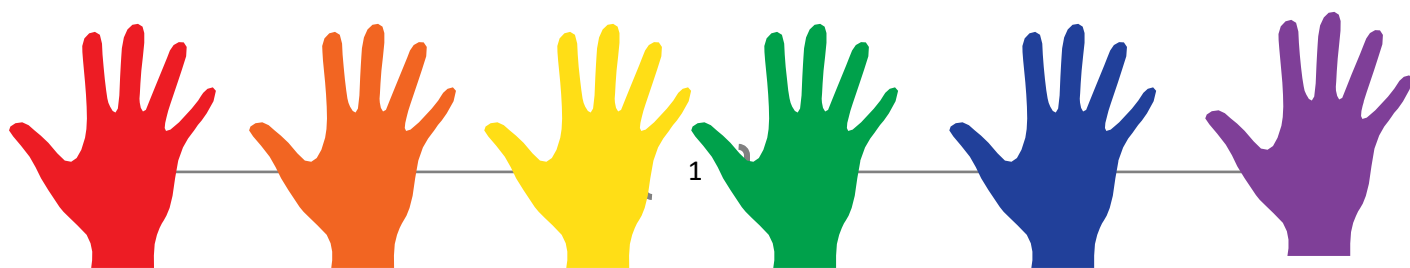
Εγώ κι Εσύ Μαζί ξεκουραζόμαστε.

Εγώ κι Εσύ Μαζί για την Ισότητα των φύλων

Εγώ κι Εσύ Μαζί για την Προσβασιμότητα

Το πρόγραμμα υλοποιήθηκε από τους μαθητές του τμήματος Α4 με την συνεργασία των εκπαιδευτικών: Αναγνωστάκη Ε, Δεληγιάνη Π, Παπαδημητρίου Δ, Τσούνη Β.

27^ο ΓΕ.Λ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 2019-2020

YASAMAN ARYANI,

IRAN

WRITE
FOR
RIGHTS

AMNESTY
INTERNATIONAL

Στη φυλακή για
την ενδυμασία της

ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΤΑ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ένα λευκό λουλούδι γενναϊόδωρα μοιράστηκε, ένα μαντήλι ευγενικά αφαιρέθηκε: δύο απλές χειρονομίες που τόλμησε η Yasaman να κάνει μέσα σε ένα δημόσιο τρένο στο Ιράν. Ήταν η παγκόσμια ημέρα της γυναίκας το 2019 και η Yasaman, μια ηθοποιός που αγάπησε τον αναστοχασμό, στάθηκε ενάντια στους νόμους του Ιράν για ανυπακοής.

Μαζί με τη μητέρα της, χωρίς να φορούν χιτζάμπ, Μίλησε ανοιχτά για την ελευθερία να περπατάνε χωρίς τη χιτζάμπ και εσύ με τη χιτζάμπ». Αυτές οι εικόνες τραβήχτηκαν σε βίντεο που έγινε ευρέως γνωστό, το Μάρτιο του 2019.

Στις 10 Απριλίου οι αρχές συνέλαβαν τη Yasaman, κρατώντας τη μόνη της σε ένα κελί για μέρες και οι υπέβαλλαν ερωτήσεις. Της είπαν να «ομολογήσει» ότι διάφορα ριζοσπαστικά στοιχεία, εκτός της χώρας, βρισκόταν πίσω από τον ακτιβισμό της και την καλούσαν να «μετανοήσει» για τις πράξεις της. Αν δεν το έκανε, θα συλλάμβαναν τους φίλους και την οικογένειά της. Στις 31 Ιουλίου, η Yasaman σοκαρισμένη έμαθε πως καταδικάστηκε σε 16 χρόνια φυλάκισης. Πρέπει να εκτίσει ποινή τουλάχιστον 10 χρόνων.

Η αποτρόπαιη τιμωρία της Yasaman είναι μέρος μια ευρύτερης καταστολής των εκστρατειών που πραγματοποιούν οι γυναίκες κατά των νόμων για την επιβολή της μαντίλας στο Ιράν. Από το 2018, χιλιάδες γυναίκες, συμπεριλαμβανομένου της μητέρας της Yasaman, Monireh Arabshahi, συνελήφθησαν. Οι Ιρανικές αρχές δεν έχουν το δικαίωμα να στερούν από τη Yasaman τα καλύτερα χρόνια της ζωής της - επειδή απλά πιστεύει ότι οι γυναίκες έχουν το δικαίωμα να επιλέγουν τι θα φορέσουν.

Απαίτησε από το Ιράν να απελευθερώσει τη Yasaman τώρα!

Head of the Judiciary Ebrahim Raisic/o Permanent Mission of Iran to the
UN Chemin du Petit-Saconnex 28 1209 Geneva, Switzerland

Αξιότιμε πρόεδρε του Ιράν,

Σας γράφω αυτό το γράμμα αφού πληροφορήθηκα για τη φυλάκιση της Yasaman Aryani. Η κοπέλα αυτή φυλακίστηκε γιατί επέλεξε να μην φορέσει την παραδοσιακή μαντίλα που οι γυναίκες στην χώρα σας είναι υποχρεωμένες να φοράνε. Σας γράφω λοιπόν, για να ζητήσω την αποφυλάκιση της.

Ζούμε πια στο 2020, συνεπώς θεωρείται απαράδεκτο να φυλακίζεται ένα άτομο που προσπαθεί να ζήσει ελεύθερα. Αποτελεί προσωπικό δικαίωμα του καθενός να αποφασίζει για το μέλλον του και για το θρήσκευμά του. Είναι προσωπικό δικαίωμα του κάθε ανθρώπου να αποφασίζει να ντύνεται και να συμπεριφέρεται όπως ο ίδιος θέλει, εφόσον δεν καταπατά τα δικαιώματα των άλλων. Επομένως, για να θεωρηθείτε ένα πολιτισμένο κράτος θα πρέπει να δώσετε την ελευθερία στους πολίτες σας. Δείξτε κατανόηση σε όλα τα άτομα που επιλέγουν να μην ακολουθούν τις ίδιες πεποιθήσεις με εσάς.

Τέλος επιμένω πως πρέπει να αποφυλακίσετε την Yasaman Aryani και γενικά όσους έχουν φυλακιστεί και τιμωρηθεί για παρόμοιους λόγους. Η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελεί ΕΓΚΛΗΜΑ!

Με εκτίμηση,
Τέρπο Άγγελος.

Head of the Judiciary Ebrahim Raisi/o Permanent Mission of Iran to the
UN Chemin du Petit-Saconnex 28 1209 Geneva, Switzerland

Αξιότιμη κυβέρνηση του Ιράν,

Γράφω αυτήν την επιστολή για την επιθυμία μου να απελευθερωθεί η Yasaman Aryani αλλά και για την γνώμη μου για τα ανθρώπινα δικαιώματα, όσον αφορά την κοπέλα που προαναφέρθηκε. Ξεκινώντας, θα ήθελα να τονίσω πως θεωρώ άδικη την φυλάκιση της γυναίκας καθώς η ίδια ήθελα να εξασφαλίσει την ελεύθερη βούληση για το αν θα φορούν οι γυναίκες στο Ιράν μαντήλα ή όχι. Θεωρώ απόλυτα σωστή τη σκέψη και τη κίνηση της καθώς η πράξη της αντιπροσώπευε μεγάλο μέρος γυναικών Ιρανικής καταγωγής οι οποίες θα ήθελαν να έχουν το δικαίωμα να φορούν ότι επιθυμούν.

Όσον αφορά τα δικαιώματα που δυστυχώς δεν έχει η Yasaman είναι αρκετά. Αρχικά, διακρίνουμε διακρίσεις στο φύλο καθώς μόνο οι γυναίκες είναι αναγκασμένες να φορούν μαντήλα σε δημόσιους χώρους. Επιπρόσθετα, είναι φανερό ότι η γυναίκα στερείται το δικαίωμα της ελεύθερης βούλησης καθώς δεν της είναι επιτρεπτό να αποφασίζει η ίδια για το τι θα φοράει. Τελευταίο αλλά εξίσου σημαντικό, το δικαίωμα της προσωπικής ζωής είναι άλλο ένα δικαίωμα που η ίδια στερείται καθώς αποφάσεις που θα έπρεπε η ίδια να παίρνει γίνονται από την Κυβέρνηση. Συνοψίζοντας, θα ήθελα η μεγάλη επιθυμία μου να απελευθερωθεί η Yasaman να γίνει πραγματικότητα αλλά και να αποκτήσει όλα τα δικαιώματα που στερείται, όχι μόνο αυτή αλλά και ο υπόλοιπος γυναικείος πληθυσμός.

Με εκτίμηση,

Η μαθήτρια Κλέα Σεργιάνη

Head of the Judiciary Ebrahim Raisi/o Permanent Mission of Iran to the
UN Chemin du Petit-Saconnex 28 1209 Geneva, Switzerland.

Αξιότιμο Υπουργείο Δικαιοσύνης του Ιράν,

Γράφω ένα γράμμα στην κυβέρνηση σας προκειμένου να ζητήσω την απελευθέρωση της Yasaman Aryanī. Αυτή η γυναίκα φυλακίστηκε επειδή έβγαλε το μαντίλι που κάλυπτε στα μαλλιά της. Κατά την γνώμη μου αυτός δεν είναι λόγος για να φυλακιστεί για 16 χρόνια. Αιτιολογώ την άποψη με το παρακάτω επιχείρημα: Κάθε άνθρωπος στον πλανήτη πρέπει να είναι ισότιμος και ελεύθερος. Παιδί ή ενήλικας, τυφλός ή κουφός, άνδρας ή γυναίκα. Όλοι μας είμαστε ισότιμοι και έχουμε το ίδιο δικαίωμα λόγου και ελεύθερης έκφρασης. Η Ελευθερία και η Ισότητα είναι κατοχυρωμένα δικαιώματα για τα οποία πάλεψαν πολλοί άνθρωποι στο κόσμο για αρκετά χρόνια και κατακτήθηκαν με αγώνες και θυσίες. Γιατί να κατακρίνονται οι γυναίκες για το παραμικρό που κάνουν ενώ τα σφάλματα των ανδρών περνάνε απαρατήρητα ; Ποιο είναι το όφελος; Πώς όλη αυτή η διάκριση μπορεί να μην σημαίνει τίποτα για τους άνδρες; Όμως περιορίζει τις γυναίκες και εκατομμύρια ανθρώπους στον κόσμο και αναιρεί θεσπισμένα δικαιώματα και παγκόσμιες ημέρες όπου γιορτάζονται τα «ανύπαρκτα» δικαιώματα των γυναικών.

Συνοψίζοντας θεωρώ πως σε έναν κόσμο ελευθερίας και ισότητας το σωστότερο θα ήταν να απελευθερώσετε την Yasaman και να καταργήσετε τον αναχρονιστικό θεσμό της μαντίλας.

Η μαθήτριά του 27^{ου} Λυκείου Αθηνών,

ΣΕΡΑΝΙΔΗΙΩΑΝΝΑ.

Head of the Judiciary Ebrahim Raisi/o Permanent Mission of Iran to the
UN Chemin du Petit-Saconnex 28 1209 Geneva, Switzerland.

Αξιότιμο Υπουργείο Δικαιοσύνης του Ιράν,

σας γράφω αυτή την επιστολή ως μαθητής του 27ου γενικού λυκείου Αθηνών με ζήτημα την απελευθέρωση της Yasaman Arvani. Είναι γνωστό πως για τις αρχές της χώρας σας, η κίνηση που έκανε η Yasaman είναι κάτι μη αποδεκτό από το κοινωνικό σύνολο, αλλά θα ήθελα να μου επιτραπεί να εκφράσω την άποψή μου πάνω στο θέμα με όλο το σεβασμό προς εσάς. Σέβομαι απολύτως τους νόμους σας και την θρησκεία σας αλλά θα έπρεπε να συλλογιστείτε πως πολλές γυναίκες νιώθουν καταπίεση κάτω από τις ενδυμασίες όπου υποχρεώνονται να φορούν. Η Yasaman επέλεξε να βγάλει την μαντήλα την παγκόσμια ημέρα της γυναίκας γιατί ήθελε να νιώσει και εκείνη ελεύθερη έστω και για μία μέρα. Η κίνηση που έκανε στο βαγόνι του τρένου μοιράζοντας ένα λευκό λουλούδι στις υπόλοιπες γυναίκες ως ένδειξη ότι μπορούν κι αυτές μία φορά στη ζωή τους να νιώσουν ελεύθερες είναι η απάντηση μιας νέας κοπέλας σε έναν καταπιεστικό νόμο ο οποίος κατά την γνώμη μου είναι και ανούσιος καθώς δεν κρίνεται η Ηθική ενός ανθρώπου, μιας γυναίκας συγκεκριμένα από το αν φοράει ή δεν φοράει μαντίλα.

Η Yasaman βρίσκεται πίσω από τα κάγκελα της φυλακής άδικα διότι πλέον ανεξαρτήτως χρώματος θρησκείας και καταγωγής πρέπει να έχουμε ίσα δικαιώματα όπως αυτό που δυστυχώς στερήθηκε η Yasaman, η ελευθερία της έκφρασης και της επιλογής είναι θεμελιώδες δικαίωμα όλων. Η Yasaman δεν έκανε ποτέ της κάποιο κακούργημα στη ζωή της αλλά το μόνο που έκανε ήταν αυτό το ξέσπασμα απέναντι στην καταπίεση της ζωής της τόσα χρόνια. Η ελευθερία και η ζωντάνια ανάβλυσαν από μέσα της και θεώρησε πως την συγκεκριμένη μέρα θα έπρεπε να δείξει την θέση ενός νέου κοριτσιού απέναντι στην καταπιεστική αυτή αντίληψη. Με όλο τον σεβασμό που σας έχω, ζητάω την απελευθέρωση της Yasaman γιατί θα πρέπει να σκεφτείτε πως δεν έκανε αυτή την κίνηση μία οποιαδήποτε ημέρα, αλλά στην ημέρα που γιορτάζουν οι γυναίκες. Κλείνοντας θα ήθελα να αναφέρω πως η Yasaman δεν εμφανίζεται να προκαλεί και να έχει άλλες σοβαρές κατηγορίες. Σας ζητάω να σκεφτείτε ξανά την απόφαση που πήρατε και να την επανεξετάσετε. Ύστερα, εάν το κρίνετε εσείς ορθό, σας

παρακαλώ να την αφήσετε ελεύθερη.

Με εκτίμηση,
ο μαθητής του 27^{ου} ΓΕΛ ΑΘΗΝΩΝ.

A woman hijab protestor stands atop a raised structure in the city of Karaj, Alborz Province, and places her headscarf at the end of a stick in a peaceful protest against forced hijab (veiling).

© White Wednesdays Campaign

Head of the Judiciary Ebrahim Raisic/o Permanent Mission of Iran to the
UN Chemin du Petit-Saconnex 28 1209 Geneva, Switzerland

Αγαπητέ Προθυπουργέ του Ιράν,

Είμαι η Μπίσμα Τζαφάρι , μαθήτρια της Α λυκείου του 27^{ου} ΓΕΛ Αθηνών και θέλω να σας μιλήσω για την κοπέλα που φυλακίσατε άδικα. Πιστεύω πως ο λόγος που την φυλακίσατε είναι άδικος και λανθασμένος επειδή σαφώς δεν είχε στόχο να προκαλέσει και δεν το έκανε επίτηδες. Επίσης δεν έκανε κάτι αξιόποιο, δεν αφείρεσε μια ανθρώπινη ζωή, δεν έκλεψε και τελικά θεωρώ πως δεν έκανε κάτι τόσο λάθος που ξέχασε την μαντίλα της πριν βγει έξω! Το θεωρώ παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και το σωστό είναι ο καθένας να κάνει ότι θέλει στην ζωή του και όχι να του επιβάλλουν να κάνουν κάτι. Είναι επιλογή μας ο τρόπος που θα ντυθούμε και δεν πρέπει να τιμωρούμαστε για αυτό επειδή είναι δικαίωμα του κάθε ανθρώπου να επιλέγει ανάλογα με τις προτιμήσεις και τα θέλω του. Τέλος θα ήθελα να σας παρακαλέσω να την ελευθερώσετε και να μην ξαναβάλετε κάποια κοπέλα φυλακή για αυτόν τον λόγο, επειδή όλοι έχουν το δικαίωμα να κάνουν ότι θέλουν στη ζωή τους και δεν είναι λάθος να ακολουθούμε τις επιλογές μας!

Με εκτίμηση,
Μπίσμα Τζαφάρι.

Head of the Judiciary Ebrahim Raisi/o Permanent Mission of Iran to the
UN Chemin du Petit-Saconnex 28 1209 Geneva, Switzerland

Αξιότιμη κυβέρνηση του Ιράν,

Σας γράφω αυτή την επιστολή για να ζητήσω την απελευθέρωση μιας κοπέλας που κατά την γνώμη μου φυλακίστηκε άδικα, της Yasaman Aryani. Καταδικάστηκε με ποινή 16 χρόνων επειδή είχε διαφορετικές αντιλήψεις από εσάς. Όλοι οι άνθρωποι έχουν δικαιώματα και αυτά πρέπει να τα προασπίζεστε ως πολιτισμένο και νομοταγές κράτος, αυτή τη στιγμή όμως τα δικαιώματα της Yasaman τα έχετε καταπατήσει. Σε κάθε χώρα πρέπει να υπάρχει η ελεύθερη βούληση και ο καθένας να μπορεί να ζει όπως θέλει. Η γυναίκα προφανώς δεν συμφωνούσε με τις συντηρητικές και καταπιεστικές αντιλήψεις και αυτό έπρεπε να το σεβαστείτε. Οι νόμοι μας δίνουν την ελευθερία να αποφασίζουμε μόνοι μας για τη ζωή μας και όχι να αποφασίζουν οι άλλοι για το μέλλον μας. Μάθετε λοιπόν να σέβεστε τα δικαιώματα των άλλων διότι ο καθένας έχει δικαίωμα στην ζωή και την ελευθερία επιλογής χωρίς διακρίσεις. Γι' αυτό λοιπόν, με όλο τον σεβασμό στην ηγεσία και τους νόμους του Κράτους σας θα ήθελα να την ελευθερώσετε γιατί δεν ήταν καθόλου δίκαια η τιμωρία της γιατί αυτό που έκανε, στην ουσία η αφαίρεση της μπούργκα μέσα σε ένα τρένο γεμάτο γυναίκες οι οποίες ακολούθησαν το παράδειγμα της επειδή ήθελαν και την υποστήριζαν και όχι επειδή τους το ζήτησε αυτή, δεν ήταν μια προκλητική ενέργεια απέναντι στην εξουσία αλλά η διεκδίκηση της ελεύθερης επιλογής!

Με εκτίμηση,

Μια μαθήτρια του 27^{ου} ΓΕΛ Αθηνών.

Head of the Judiciary Ebrahim Raisi/o Permanent Mission of Iran to the
UN Chemin du Petit-Saconnex 28 1209 Geneva, Switzerland.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ Δικαιοσύνης του Ιράν,

Θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα της άδικης φυλάκισης της Yasaman Aryani.

Αρχικά έχετε παραβιάσει τα ατομικά της δικαιώματα και χωρίς δίκαια δίκη και μόνο και μόνο επειδή ήθελε να εκφράσει την προσωπική της επιλογή την φυλακίσατε για δεκαέξι χρόνια, ένα νέο κορίτσι στο ξεκίνημα της ζωής του, πράγμα που θα έχει ως αποτέλεσμα να χάσει τα ωραιότερα χρόνια της ζωής της.

Επιπλέον δεν νομίζω ότι μπορεί να επιβάλλει κανένας σε κάποιον άλλο τι θα κάνει με την προσωπική του ζωή και τις επιλογές που τον αφορούν άμεσα εφόσον έχει ελεύθερη βούληση και ελεύθερη έκφραση. Πράγματι είμαι βαθύτατα πεπεισμένη πως κανονικά δεν θα έπρεπε μια γυναίκα να φυλακίζεται επειδή δεν θέλει να φορέσει κάτι.

Προσωπικά, πιστεύω πως ή θα πρέπει να γίνει μια δίκαιη δίκη ή να την αφήσετε κατευθείαν ελεύθερη να ζήσει όπως θέλει την ζωή της.

Με εκτίμηση,

η μαθήτρια του 27^{ου} ΓΕΛ Αθηνών.

Head of the Judiciary Ebrahim Raisic/o Permanent Mission of Iran to the
UN Chemin du Petit-Saconnex 28 1209 Geneva, Switzerland

Αξιότιμο Υπουργείο Δικαιοσύνης του Ιράν,

Σας αποστέλλω αυτήν την επιστολή προκειμένου να ζητήσω την
απελευθέρωση της Yasaman Argyani.

Οι διακρίσεις στο φύλο και ειδικότερα στην ενδυμασία θα έπρεπε να
απαγορευτούν σε όλες της χώρες και θα έπρεπε οι πολίτες να έχουν το
δικό τους στυλ και την δική τους άποψη στο τι θα φορέσουν. Είναι
προκαταλήψεις οι απόψεις το τι θα πρέπει να φοράνε οι γυναίκες όπως
επίσης αυτό ισχύει και για τους άντρες. Για ποιο λόγο πρέπει οι γυναίκες
να καταδικάζονται σε φυλάκιση πολλών ετών ενώ οι άντρες επιτρέπεται
να φοράνε ότι θέλουν; Δεν έχουμε ως ελεύθεροι άνθρωποι την επιλογή
να φοράμε αυτό που μας ευχαριστεί, μας ταιριάζει, αναδεικνύει την
προσωπικότητα μας;

Η άμεση απελευθέρωση της Yasaman Argyani και της μητέρας της
Monireh Arabshahi από τη φυλακή θα πρέπει να γίνει χωρίς όρους καθώς
είναι φυλακισμένες συνείδησης και φυλακίστηκαν αποκλειστικά για την
εκστρατεία τους για την διεκδίκηση των ανθρώπινων δικαιωμάτων.

Η Yasaman Argyani είναι κλεισμένη σε ένα κελί περνώντας τα χρόνια της
φυλακισμένη ενώ θα μπορούσε να κάνει τόσα πολλά στην ζωή της.

Πρέπει να αποφυλακιστεί άμεσα διότι είναι πολύ στενάχωρο για ένα νέο
άνθρωπο να κρατείται άδικα και το ζητάμε αυτό από εσάς με όλο μας το
σεβασμό!

Με εκτίμηση,

Μια μαθήτρια του 27^{ου} ΓΕΛ Αθηνών.

Head of the Judiciary Ebrahim Raisi/o Permanent Mission of Iran to the
UN Chemin du Petit-Saconnex 28 1209 Geneva, Switzerland

Αξιότιμη κυβέρνηση του Ιράν,

Σας γράφω αυτό το γράμμα προκειμένου να σας ζητήσω την απελευθέρωση της Yasaman Aryani η οποία φυλακίστηκε τον Μάρτιο του 2019 για 16 χρόνια για έναν, κατά την γνώμη μου, πολύ γελοίο λόγο:επειδή ήθελε να έχει δικαίωμα στο να φοράει ότι ρούχα επιθυμεί και να μην φοράει αυτήν την μαντίλα.

Εκείνη ξεκίνησε μια εκδήλωση για να μιλήσει γι' αυτό το θέμα σε όλες τις γυναίκες μοιράζοντας άσπρα λουλούδια και επειδή έχετε θέσει αυτόν τον γελοίο λόγο, τώρα είναι φυλακισμένη. Το θεωρώ πολύ άδικο να στερείτε από τις γυναίκες το δικαίωμα να ντύνονται με τον τρόπο που αυτές θέλουν γι' αυτό σας ζητώ να απελευθερώσετε την κοπέλα ή τουλάχιστον να μην τιμωρούνται με φυλάκιση από εδώ και στο εξής οι γυναίκες που επιλέγουν να φορέσουν αυτό που τις ευχαριστεί.

Με εκτίμηση,

Μαθητής του 27^{ου} ΓΕΛ ΑΘΗΝΩΝ.

MARINEL SUMOOK UBALDO,
PHILIPPINES

WRITE
FOR
RIGHTS

AMNESTY
INTERNATIONAL

**ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ:
ΚΑΝΕ ΤΩΡΑ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ!**

LEARNING ABOUT
OUR HUMAN RIGHTS
ACTIVITIES

Η Marinel Sumook Ubaldo είναι 22 ετών από τις Φιλιππίνες. Όταν ήταν 16 χρονών, ο Τυφώνας Γιολάντα, ένας από τους πιο θανατηφόρους τυφώνες που καταγράφηκαν ποτέ, κατέστρεψε το χωριό της στο Ανατολικό Σαμάρ και πάνω από 6.000 άνθρωποι πέθαναν στις Φιλιππίνες, ενώ εκατομμύρια έχασαν τα σπίτια τους.

«Με λένε Marinel Sumook Ubaldo. Είμαι κόρη ενός ψαρά που έζησε όλη του τη ζωή φροντίζοντας την οικογένειά του. Η ζωή δεν ήταν ποτέ εύκολη για τον πατέρα μου. Δεν κατάφερε να τελειώσει το σχολείο γιατί έπρεπε να βγει στη θάλασσα για να ζήσει τηνοικογένειά του. Σαν παιδί που αντικρίζει περισσότερους από 20 τυφώνες τον χρόνο, η καταστροφή αποτελεί για μένα κανονικότητα.

Γνωρίζω ότι η θάλασσα μπορεί να γίνει πολύ σκληρή ορισμένες φορές, και αυτό εξαιτίας του γεωγραφικού σημείου που βρισκόμαστε, το οποίο μας κάνει πολύ ευάλωτους/ες σε τόσες πολλές φυσικές καταστροφές».

Marinel Ubaldoc/o Amnesty International, 6-C Perseveranda Town
homes II, Maningning Street Sikatuna Village, Quezon City 1101
Philippines

Dear President of the Philippines,

I am writing to request some sort of action from your government.
I have been informed about Marinel Sumook Ubold's story and hurricane
that hit Samar on 13 November 2013.

Those people still do not have home and basic needs. The government,
seven years after the disaster, do not seem to have done anything to solve
this problem. Those people have to be helped and the government has to
provide them better living conditions.

Climate change is threatening a lot of places around the world. We must do
something to solve this tragic issue.

All in all, your government should ensure that the survivors of the
disaster will be provided with proper living conditions because everyone
has the right of a decent life.

Yours sincerely,

Andy Fida.

A student from Athens.

Marinel Ubaldoc/o Amnesty International, 6-C Perseveranda Townhomes II, Maningning Street Sikatuna Village, Quezon City 1101 Philippines

Dear President of the Philippines,

I am writing to support the cause of Marinel Sumook and most importantly, to make sure you take action for the hazardous events that have happened.

I believe it must be admitted that Marinel Sumook's efforts have been very impressive because of her campaign for the residents of Matarinao that supports their rights for proper living conditions. Mainly, the problem is that many people nowadays lack of their rights and the proof is that they do not have a roof upon their head. So, those people are expected to have a better future and provided with a feeling of security.

Counting on your help, I truly believe that no matter the consequences, there is always be a solution to every problem. That's why, the campaign of the young girl, being a victim herself, could be useful. Taking everything into consideration, I firmly believe that with effort, all your country's problems will be solved because the threat of climate change is something that all governments should confront with and they should ensure that all people should be provided with decent living conditions.

Your truly,
Alesio Tousa ,
A student from Athens.

Marinel Ubaldoc/o Amnesty International, 6-C Perseveranda Town homes II, Maningning Street Sikatuna Village, Quezon City 1101 Philippines

Dear President of the Philippines,

I am writing this letter because I have been informed about the tragic incident at the village Samar back in 2013 that killed 6.000 people. It is a common belief that you really need to help the survivors and give them decent living conditions, house, water and food so they can live normally like everyone else.

So, I think you should support Marinel Ubaldo's cause and try to help her community as much as possible. All governments should take measures to confront with climate change and its effects on our planet.

Yours faithfully,

Christos.

A student from Athens

Marinel Ubaldo, protesting against the climate crisis, in front of the "Wall Street

MarinelUbaldo/o Amnesty International, 6-C Perseveranda Town homes II, Maningning Street Sikatuna Village, Quezon City 1101 Philippines

Dear President of the Philippines,

I am writing to request some sort of action from your government as far as human rights are concerned. I have recently read Marinel Ubaldo's story and I really look up to her. She is fighting for her community's right by launching campaigns.

The main problem is that many people nowadays are deprived of their rights. For instance, many people in poverty not only do they not have access to clean water and food, but they do not have a shelter as well. As a consequence, those people are feeling insecure about their future as they are not protected and supported by your state.

However, I am inclined to believe that this problem can be solved with your contribution. All governments around the world should confront with climate change in order to avoid its hazardous effects. What we can do is to support Marinel's cause and ensure that all residents of Matarinao will be provided with good living conditions.

All in all, I firmly believe that we should all make our bit in order to protect human rights for all people as all are entitled of a decent life.

Yours sincerely,

Klea Seriani.

A student from Athens

MarinelUbaldoc/o Amnesty International, 6-C Perseveranda Townhomes II, Maningning Street Sikatuna Village, Quezon City 1101 Philippines

Dear President of the Philippines,

I am writing to request some sort of action from your government. I have just been informed about the vast destruction, due to a typhoon, that took place in a village in Samar. Marinel Sumook Ubaldewho has now become an activist, talks about the typhoon's disastrous effects that have let many people homeless, including her family.

It is a pivotal concern of the government to take care of those people. You have allowed abundant people to live under unacceptable and despicable conditions. They are in need of food, water, housing and hygiene as to be able to survive. You ought to take action in order to aid your country, your own people.

Last but not least, all countries should take into consideration that climate change is a FACT! We must all act and act now so as to alleviate and diminish those incidents. It is something that should be borne in mind by everybody.

I hope you take into account all the above and eventually take care of those people that are in need.

Your Faithfully,

Terpo Angelos.

A student from Athens, GR

Marinel Ubaldoc/o Amnesty International, 6-C Perseveranda Town homes II, Maningning Street Sikatuna Village, Quezon City 1101 Philippines

Dear President of the Philippines,

I am writing to demand support for the climate change survivors in eastern Samar. I have recently read Marinel Sumook Ubaldo's story and I really support her cause. She is fighting for her community's right by launching campaigns. Many people are in poverty, they do not have access to clean water, electricity and food and they do not even have a shelter. I am inclined to believe that Governments around the world should confront climate change in order to avoid its serious effects.

I firmly believe that people could be protected if governments took measures to reduce CO2 emissions and invest in renewable sources of energy such as solar and wind energy.

In the meantime, you ought to support people by providing them adequate housing and good living conditions because everyone has the right of a decent life.

Yours faithfully.

Dimitris Stoica.

A student from Athens, GR

Marinel Ubaldoc/o Amnesty International, 6-C Perseveranda Townhomes II, Maningning Street Sikatuna Village, Quezon City 1101 Philippines

Dear President of the Philippines,

I recently heard about a disaster due to climate change that took place 7 years ago. It is about the typhoon Yolanda that killed over 6000 people and left millions without their home.

A woman named Marinel Sumook Ubaldo became a well-known youth activist because she lost her home then and she was well aware of the tragedy that so many people had experienced. There is not enough food, water and even shelter. Even if most people have been relocated, they are still in bad condition.

It is said that the main priority of a country is to keep its people safe and to make sure that their rights are being ensured by the government. But all I can see is that you really do not put all of yourself to do those things. So I ask you to support Marinel's cause to ensure that the residents of Matarinao have not been abandoned for any reason because everybody should be able to live without feeling insecure about their future lives.

Yours truly,

Ioanna S

A student from Athens, GR

Marinel Ubaldoc/o Amnesty International, 6-C Perseveranda Townhomes II, Maningning Street Sikatuna Village, Quezon City 1101 Philippines

Dear President of the Philippines,

I am writing to ask some sort of action from your government as far as the safe rehoming of people who were hit by the typhoon Haiyan in 2013. I have recently read Marinel Sumook Ubaldo's story and I really support her. She is fighting for people's rights by launching campaigns.

The main problem is that many people are deprived of their rights. For example, many people not only do they not have access in food and water, but they do not have also safe homes to live.

However, I am inclined to believe that this problem can be solved if your government tries harder. All governments should confront climate change in order to avoid its disastrous effects.

All in all, all people are entitled of a decent life and you should take action now!

Yours sincerely,

Joanna Tzioti

A Greek student

*Οι εικόνες που χρησιμοποιήθηκαν αντλήθηκαν από το: Εγώ κι Εσύ Μαζί: Οδηγός για Μαθήτριες και Μαθητές Γυμνασίου & Λυκείου Αθήνα 2019 καθώς και από τα έντυπα: Μαραθώνιος Γραμμάτων 2019-Φιλιπίνες και Μαραθώνιος Γραμμάτων 2019-Ιράν, Εκδόσεις της Διεθνούς Αμνηστίας.

* Οι φωτογραφίες από την υλοποίηση του προγράμματος κατά το σχολικό έτος 2019-2010 στο τμήμα Α4.